

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 79. Regis indulgentia erga Hugonottas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. bejam versus respicit, civium potestati
A. C. 1597. tradere paratus fit, ipsi vero præstituta
 hora Hispanos præfatæ turris custodes
 trucent, quo facto Galli facili nego-
 tio in urbem ea parte introduci possent
 Placuit civibus hujus perfidi consilium,
 quocirca ipse re cum Bironio Marescallo
 constituta clam in præfatum coenobium
 fese insinuat, ac postea ad Regis castra
 reversus explicata proditionis suæ ra-
 tione Bironio significari voluit, ut dato
 de quo cum civibus convenisset, signo
 milites suos scalis munitos, ac paratos
 teneret: verum tanti moliminis res inter
 tot conscos tam religioso silentio haud
 celari potuit, quin illius notitia per
 unum ex complicibus ad Protocarei
 notitiam perveniret, quocirca hic con-
 spiratione detecta novem ex præcipuis
 conjuratis die secunda Junii suspen-
 dio plecti præcepit, quosdam vero
 ejus loci Religiosos, cum ob mutuo
 datam Ordinis sui vestem in eos suspi-
 cio caderet, in carcerem conjecit, vel
 ut alii scribunt, urbe exulare jussit,
 ipsique Monasterio, portæque vicina
 validiores custodes adhibuit.

§. LXXIX.
Regis indulgentia erga Hugonottas.

Daniel hist. de France **I**nterea cum Hugonottarum consilia
 §. 10. p. 177. ad apertam seditionem spectare vi-
 deren-

derentur, Rex novo illorum tumultu Sæcul. XVI.
Ambianensis obsidionis exitum haud A.C. 1597.
parum retardari veritus, variis con-
cordiæ pactis rem diutius protrahere
inconsultum censebat: hinc postquam
cum delegatis a colloquio reversis de
articulis adhuc controversis deliberave-
rat, Schombergium ad Hugonottas Ca-
stri-Eraldi congregatos ablegat, eique
de reliquis capitibus in eorum libello
supplici expositis transigendi amplio-
rem concedit facultatem. Eo igitur
die vigesima quarta Julii adventante
Calvinistæ Trimollium, Paraberam, No-
vam, Albinum, & Motham, qui cum
illo conferrent, nominant, quibus Re-
gis nomine hæc proponebantur. I.
Sectam profitendi libertas sit in o-
mnibus illis locis, in quibus ab an-
no Christi millesimo quingentesimo
nonagesimo sexto usque nunc publi-
cus erat illius usus. II. In omni op-
rido, quod duabus leucis a præcipuis
urbibus distat, binas conciones habere
integrum sit, in Suburiis autem præ-
fatarum civitatum, quæ sunt Rotho-
magum, Divionum, Aurelia, Turo-
nium, Andegavum, Pictavum, Bur-
degala, apud Biturices, & Rhedones,
Lugdunum, Catalaunum, Bierra, &
Vienna, id concessum non sit, ne a
Catholicis tumultus, aut seditio ex-
citaretur;

Sæcul. XVI citaretur: cum autem Hugonottæ extra
A.C. 1597. Parisinam urbem ejusmodi concionem
 habendi facultatem urgerent, hinc Schombergius eis pollicebatur, se ope-
 ram daturum, ut Rex in loco quatuor
 Ieucis a Lutetia dissito concionem insti-
 tui concedat. III. Pro præfidiario mi-
 lite, qui in securitatis urbibus est, su-
 stentando Rex centum octoginta aureo-
 rum millia suppeditabit. IV. Has ur-
 bes per octo annos retinere poterunt
 V. Rex urbium Gubernatores creabit
 illos, quos ipsi nominabunt. VI. Pro
 illorum Ministrorum sustentatione affig-
 nabuntur quotannis quadraginta au-
 reorum millia. VII. Præter justitiae
 tribunal Curiæ partim ex Catholicis,
 partim ex Calvinistis erigentur.

Cum ergo Rex ferme omnia, que
 Hugonottæ importunius petebant, eis-
 dem concessisset, atque ipsi etiam in
 suo conventu congregati sibi plene satis-
 factum testarentur, hinc Schombergius
 tandem rebellium horum animos pla-
 cari sperans, literas per Montmartinum
 ad Regem dabat, significans, fore, ut
 Rex horum animos in negotio tam per-
 plexo magis dociles experturus esset,
 ipse vero Schombergius Castro-Eraldi
 Andegavum eo fine contendit, ut in-
 dicias a se, & Rupipotio ibidem cum
 Britanniæ foederatis pactas adhuc pro-
 trahi

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

trahi curaret. Ceterum Schombergius in sua epistola Regem rogabat, ut Bullionum, & Tremolium eo adigeret, quatenus ambo firmatis hisce pactis quantocius cum suis copiis ad Regem contenderent; jam enim antea Schombergius gravissimis rationibus utrique persuadebat, ut in Regis obsequium quasdam legiones conscriberent. Verum Henricus incassum hosce Duces sollicitabat, & quidem Bullionius adeo non Regis mandato, seu potius precibus deferebat, ut etiam ad Turronensem suum Vicecomitatum secederet: uude merito hujus Principis fides Regi suspecta erat.

§. LXXX.

Novi tumultus ab Hugonottis fuscitati.

Postquam Schombergius concordiæ articulos cum Hugonottis sanctos ad Regem detulerat, hic pauca quædam magis restringenda censebat: id vero peropportunum accidit Proceribus Castri-Eraldi congregatis, cum enim rebellionem, non pacem quærerent, hæc pacta rescindendi ansam fuisse se nactos summopere gaudebant; eapropter impotentibus furis, indomitaque rabie tumultuari incipiunt, & aliunde ob pacis consilia cum Hispanis agitata plurimum exacerbati Angliæ Reginam, Bata-

*Hist. de l'E-
dit. de Nan-
tes l. 3.*